

gralla

Riu avall

Joan Vilamala

adaptació a gralla
Xavier Viñas

de l'àlbum "Fent camí, dels Esquirols. 1975

És el vent in-sis-tent qui m'em - peny riu en-llà, i jo sóc el vai-xell que, de

4 temps, va_a-van-çant en-gres - cat. I me'n vaig pro-a al vent riu a - vall cap a mar, per-què

8 sé que_és a - llà on la nau vas-ta ment pot su - rar. I mal - grat que mil troncs van bar -

12 rant el meu pas, jo, cons - tant, llui - ta-ré per po - der fer_i par-lar_amb lli - ber -

15 1. tat. Sé quin 2. tat Gm

És el vent, insistent,
qui m'empeny riu enllà,
i jo sóc el vaixell que, de temps,
va avançant engrescat.

I me'n vaig, proa al vent,
riu avall cap al mar,
perquè sé que és allà
on la nau,
vastament, pot surar.

I malgrat que mil troncs
van barrant el meu pas,
jo, constant, lluitaré
per poder navegar amb llibertat.

Sé quin és el desig
enyorat del país,
que ha viscut, temps i temps,
trepitjat, sedejant llibertat.

I ha estat sempre l'esforç
l'únic pa del seu cos,
perquè sap que és així
com, avui,
florirà el blat d'ahir.

I malgrat que mil pors
van barrant el seu pas,
ell, constant, lluita ferm
per poder fer i parlar amb llibertat.

Oboè

Riu avall

Joan Vilamala

adaptació a gralla
Xavier Viñas

de l'àlbum "Fent camí, dels Esquirols. 1975

Gm F Gm Eb F

És el vent in-sis-tent qui m'em - peny riu en-llà, i jo sóc el vai-xell que, de

4 Bb Cm D Gm

temps, va_a-van-çant en - gres - cat. I me'n vaig pro-a_al vent riu a -

7 F Gm Eb F Bb Cm D

vall cap a mar, perquè sé que_és a - llà on la nau vas-ta ment pot su - rar. I mal-

11 F F7 Bb D Gm D Gm

grat que mil troncs van bar - rant el meu pas, jo, cons - tant, llui - ta-ré per po -

14 Cm D

der fer_i par-lar_amb lli - ber - tat. Sé quin tat

1. 2. Gm

És el vent, insistent,
qui m'empeny riu enllà,
i jo sóc el vaixell que, de temps,
va avançant engrescat.

I me'n vaig, proa al vent,
riu avall cap al mar,
perquè sé que és allà
on la nau,
vastament, pot surar.

I malgrat que mil troncs
van barrant el meu pas,
jo, constant, lluitaré
per poder navegar amb llibertat.

Sé quin és el desig
enyorat del país,
que ha viscut, temps i temps,
trepitjat, sedejant llibertat.

I ha estat sempre l'esforç
l'únic pa del seu cos,
perquè sap que és així
com, avui,
florirà el blat d'ahir.

I malgrat que mil pors
van barrant el seu pas,
ell, constant, lluita ferm
per poder fer i parlar amb llibertat.